

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIII. De Alamundaro & Azareto: & de seditione quae orta est
Constantinopoli, cui cognomen inditum fuit nika.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. XIII.

De Alamundaro & Azareho: & de seditione qua orta est Constantinopoli, cui cognomen inditum fuit vica.

IDEM supra dicti Alamundari & Azarethi incursionem in provincias Imperii Romani luculente admodum narrat: & quemadmodum Belisarius cogente ipsum exercitu, eos in regionem suam redeuntes, juxta ripam Euphratis aggressus sit, imminente die festo Paschæ: utque Romanorum copiarum deletæ fuerint, cum Belisarii consiliis minime obtemperassent: denique quomodo Ruffinus & Hermogenes pacem eam quæ interminabilis dicta est, cum Persis pepigerint. Posthæc subjungit de seditione plebis Constantinopolitanæ, cui popularium tessera vocabulum dedit. Nica enim hæc leditio cognominata est, eò quòd populus in unum congregatus, internoscendi sui causâ tesseram hanc sibi mutuo dedisset. Quam seditione Hypatius & Pompejus, cogente plebe, tyrannidem arripuerunt. Sed mox devicta plebe, uterque eorum Justiniani jussu à militibus capite truncati & in mare demersi sunt. Triginta porro hominum milia in hoc tumultu occubuisse Procopius scribit.

CAP. XIV.

De Hunerico Vandalorum Rege, & de Christianis quibus linguam præciâ jussit.

INEO autem libro quo res Vandalicas exponit, res maximas refert, profusque dignas quæ sempiternæ hominum memoriæ commendentur. Eas igitur hoc loco commemorabo. Hunericus qui post Gisericum hereditario jure regnum obtinuit, cum esset Arianus, Christianos in Africa degentes crudelissimè vexavit: eos qui rectam fidei doctrinam sequebantur, per vim cogens ad Arian opinionem deflectere. Si qui verò mandatis ejus minimè obtemperassent, eos ille aut flammis, aut alio mortis genere interfecit. Quibusdam verò linguas jussit abscindi. Hos ab se vivos esse testatur Procopius, cum profugi venissent Constantinopolim; seque illos perinde loquentes audivisse ac si nihil passi essent. Et linguas quidem eis radicibus excisas fuisse: vocem tamen eos articulatam

Κεφ. ιγ'.

Περὶ ἀλαμουνδάρου, καὶ ἀζαρήθου, καὶ τὸν ἐν βυζαντίῳ γεννηθῆναι τὴν ἐπικληθῆναι τὸν νίκαν.

ΠΕΡΙπαθῶς διεξίησι καὶ τὴν τελευτήν μου αλαμουνδάρου καὶ ἀζαρήθου τῶν Ῥωμαίων γῆς ἔφοδον, ὅπως τε τῆς τῆς ἔφοδον Ἰππικῆς (φότερα ποικιμένοις περὶ τῆς αὐτῆς οἰκείας στρατῶν, Ἰππικῆς ἡσίοσι δὲ φερεται βελισάριου σιωπηλάκη, ἐπικειμένης τῆς χαλκίας ἡμέρας, ὅπως ὁ Ῥωμαίων διοικητὴρ στρατῶν, τῶν βελισαρίου βελιδμάτων ἀναχόμενος ὅπως τε ῥεφῶν καὶ ἐρμολογῶν τὴν καλεμένην ἀπέραντο εἰρήνην περὶ τῆς σασ διεθήκαν. οἷς ἐπάγγελται ἀνα τὸ βυζαντιον γενομένην τῶν δημοτῶν σάσιν, ἢ περὶ γοριαντὸ σῶμα τῶν δῆμων δέδωκε τὴν νίκαν ἡδὲ ἐπικληθῆναι ποίεσι, ἔτο τῶν δῆμων ἀλλήλους σωμαφθέντων σῶμα δόντων τῶν ἐς ἀλλήλους γνώσεως. καθ' ἡν ὑπάτιος τε καὶ πομπῆς βιασθήτην μὲν ὑπὸ τῶν δῆμων περὶ τὴν τυραννίδα. ἐκατέρωθεν περὶ τῶν στρατιωτῶν κελύσμασιν ἰεσνιανῶν τῶν κελύσμων δὲ ποτῶν, καλεποτῶν, τῶν δῆμων ἐοσηθέντων. ὅτε καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἐν τῷ πόντῳ τέτω φησὶν ὁ περιχόπος ἀνδρῶν ἀπολέσθαι.

Κεφ. δ'.

Περὶ ἀναρχῆς τῆ βασιλείας ἀρχόντου, καὶ τῶν ἡλωστομεθῶν τῶν χριστιανῶν παρ' αὐτῆ.

ΤΩ αὐτῷ τῷ βασιλείου γραφῶν, καὶ γιγαστέθειαι, καὶ μνήμης ἐς αἰὶν διασωζομένης ἀξία, ἀλέξων ἐρχομα, ὁνώμενος τῆ βασιλείαν ἐκ γιγαστέθειαι διαδέξαμενος, τῆ δὲ δρεῖς θρησκῶν, ὡμότετα διεκίετο ἀμφὶ τοὺς ἐν λιβύη χριστιανούς, τοὺς τὰ ὄρδα πρεβείοντας δόματα βιαζόμενος ἐς τὴν δρεῖανων μετὰ τῆ δόξαν καὶ τοὺς τε μὲν πεντήκοντας, πῦρ τε καὶ μύριας θανάτων ἰδέαις ἐφθίρειν οἷους δὲ τὰς γλώσσας ἀφείλετο τέτους καὶ τῆ δέα ἀφαιλέν ὁ περιχόπος ἔφη, περὶ τὴν βασιλείας ἡλωστομενοῖς πόλιν ἀύσοσε διαδράντας, ὅπου καὶ τε αὐτοῖς ἴσα τοῖς μηδὲν πεπόνθοσι φθολογῶμενοι, καὶ τὰς μὴ γλώσσας ἐξ αὐτῶν πῦρ μὲν ἀνακακέσθαι. τὴν δὲ φωνὴν αὐτῶν